

Vlaams
Parlement

vergadering **C287 – BIN15**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 3 juli 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de mogelijke rol van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in het inburgeringsbeleid in Brussel - 2121 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de organisatie van vorming en opleiding over de implementatie van het decreet tot vermindering van de planlasten en de introductie van de beleids- en beheerscyclus - 2130 (2011-2012)	7
Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over studentenjobs voor Roemenen en Bulgaren - 2142 (2011-2012)	12

■

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de mogelijke rol van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in het inburgeringsbeleid in Brussel - 2121 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, op 18 juni raakte bekend dat binnen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering Open Vld en CDH een pleidooi houden voor een structureel overleg tussen de twee gemeenschappen als het over migratie en inburgering gaat. De twee meerderheidspartijen dachten een Brussels kader uit, dat de integratie van nieuwkomers in de hoofdstad moet stroomlijnen. In een voorstel van ordonnantie vragen zij structureel overleg tussen beide taalgroepen, geregisseerd door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC).

Jean-Luc Vanraes, die auteur is van de betrokken nota, ziet de rol van de GGC als volgt: "De GGC zal de inhoud en de kwaliteit van elk inburgeringstraject bewaken, die eerder zijn vastgelegd in een Brussels kader. Door bijvoorbeeld van elke nieuwkomer te eisen dat hij een kennismakingscursus van elke landstaal volgt. Ook al kiest iemand voor Frans als inburgeringstaal, dan nog zal die verplicht zijn minstens tien uur Nederlands te volgen."

Nochtans zijn de inhoudelijke en kwaliteitsaspecten van de inburgeringstrajecten duidelijk gemeenschapsmaterie. Dat bevestigt de heer Vanraes ook op brusselnieuws.be, weliswaar op een dubbelzinnige wijze. Hij zegt: "Inburgering blijft uiteraard een gemeenschapsmaterie en de cursussen worden ingericht door de gemeenschappen zelf. Maar in de GGC kunnen we afspraken maken en trajecten zo organiseren dat de nieuwkomer weet waar hij aan toe is."

Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest vangt vandaag reeds een derde van alle migranten op die naar België komen. Het zijn de gemeenschappen die zich ontfemen over hun onthaal en verdere opvolging in de maatschappij. Bovendien heeft de Franse Gemeenschap een andere visie op integratie dan de Vlaamse Gemeenschap, die inburgering verplicht in Vlaanderen. In Brussel is dat niet het geval. De heer Vanraes ziet zijn voorstel voor een doorgedreven kwaliteitscontrole als een "belangrijke testcase om ook in andere domeinen de coördinerende rol van de GGC te bevestigen."

Minister, ziet u een rol weggelegd voor de GGC in het inburgeringsbeleid in Brussel? Indien ja, welke rol concreet? Indien niet, waarom niet? Hebt u al overleg gepleegd met uw Franstalige collega bevoegd voor Inburgering? In welke mate vormt het feit dat inburgering niet wordt verplicht door de Franse Gemeenschap een belemmering voor het Vlaamse inburgeringsbeleid in Brussel?

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik vind het een goede vraag van collega Segers en ben benieuwd naar de antwoorden van de minister. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest vangt vandaag een derde van alle migranten op die naar België komen. Tot nu toe is het het Brussels Onthaalbureau Nieuwkomers (bon) dat met ongelooflijke acrobatentoeren al die nieuwkomers gaat zoeken als een speld in een hooiberg, om ze een Nederlandstalig inburgeringstraject te doen volgen. Dat is een enorm zware job, terwijl bon zich eigenlijk net op het inhoudelijke aspect van die inburgeringstrajecten zou moeten kunnen concentreren.

Bon zou op die manier op termijn nog meer mensen kunnen werven, maar dit is daar een grote belemmering voor. Vandaag willen heel veel gemeenten hun nieuwkomers niet doorgeven aan bon, omdat ze dat zien als 'les flamands' die mensen komen recupereren of rekruteren. Dat is heel jammer. De burgemeester op wie het meest commentaar wordt gegeven, Philippe Moureaux van Molenbeek, is net een van de weinigen die om de zes

maanden een brief schrijft aan alle nieuwkomers in zijn gemeente, om hen op de hoogte te stellen van inburgeringstrajecten, wat eigenlijk heel mooi is.

Het hangt dus van de goodwill van een aantal gemeenten af om die nieuwe inburgeraars te kunnen bereiken. Je kunt dat ook niet eisen van een gemeente, want dat is niet de juiste structuur om dat door te geven. Je kunt ook via de OCMW's gaan, maar dan bereik je een bepaald segment van de nieuwkomers, niet iedereen.

Je moet de nieuwkomers eigenlijk continu zoeken en rekruteren. Bon wil nu via intake-gesprekken een groepje klaarstomen. Tijdens die intakegesprekken wordt dan gevraagd of die mensen niet nog andere mensen kennen die ze eventueel zouden kunnen toeleiden tot de inburgeringstrajecten. U kunt zich voorstellen wat voor een job dat is.

De GGC is er om de twee gemeenschappen – de Franse en de Vlaamse Gemeenschap – te stroomlijnen. Mij lijkt dat op termijn een logische keuze. Ik kan mij echter voorstellen dat dat voor de Vlaamse Gemeenschap niet evident is, omdat we die structuren in Brussel niet genoeg kennen en ze gemakkelijk interpreteren in de zin van 'ons Vlaams geld wordt weer opgesoupeerd door de Brusselaars'. Dat mag de insteek niet zijn, want er is binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) nog altijd een eigenheid van de twee verschillende gemeenschappen, die hun trajecten verder kunnen doen aanpakken zoals ze daarvoor hebben gedaan. Het is net een kanaal waarmee je iedereen zult kunnen bereiken. Als Bon naar de gemeenten stapt, werkt dat niet. Als de GGC naar de gemeenten stapt, moeten zij wel op die vraag antwoorden.

Men gaat aan de nieuwkomers dus sowieso voorstellen dat er een Nederlandstalig en een Franstalig traject is. En dan is het kwestie van de concurrentie te laten losbarsten en ervoor te gaan. Het ultieme zou zijn, minister, dat er een automatische instroom zou zijn voor iedereen, voor heel het gewest. Hoe gaan we dat oplossen in Brussel? Of blijven we verder doen zoals we bezig zijn en laten we het afhangen van een zoektocht naar nieuwkomers, terwijl er al een structuur bestaat die iedereen bereikt?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, collega's, de vraag van de heer Segers is logisch en terecht. Voor ons is Inburgering evidentierwijze een gemeenschapsmaterie. Daar valt niet aan te tornen. We zouden in Brussel op termijn moeten kunnen gaan naar een cocommunaux-taire oplossing inzake inburgering: een inburgeringsbeleid vanuit de Vlaamse Gemeenschap en een inburgeringsbeleid – en hopelijk komt dat er – vanuit de Franse Gemeenschap of vanuit de Commission Communautaire Française (COCOF).

Daar zouden een tweetal lijnen naast elkaar moeten kunnen bestaan. Vandaag is dat al het geval in andere gemeenschapsdomeinen, bijvoorbeeld in Onderwijs, Cultuur en Welzijn. Dat die twee beleidslijnen naast elkaar zouden bestaan, wil natuurlijk niet zeggen dat ze elkaar niet moeten kennen en dat er geen bepaalde mate van overleg zou moeten bestaan binnen Brussel rond het globale inburgeringsbeleid. Dat overleg zou, naar ons aanvoelen, het best plaatsvinden tussen de gemeenschappen zelf. Dat moet daarom niet worden georganiseerd binnen de schoot van de GGC.

Interessant is de vraag of het nuttig zou zijn om in Brussel naar een soort uniek loket te gaan, dat nieuwkomers kan aanstippen en doorverwijzen. Zo'n loket kan worden georganiseerd door de twee gemeenschappen samen – cocommunaux-tair. We kunnen ons echter ook de vraag stellen of de GGC zo'n loket met doorverwijsfunctie niet op zich zou kunnen nemen. Dat is een open vraag. Voor alle duidelijkheid: de GGC zou in dat verhaal helemaal geen cursussen organiseren. Het zou niet instaan voor het inburgeringsbeleid, maar een belangrijke doorverwijsfunctie op zich nemen. Minister, hoe ziet u zo'n onthaalloket functioneren? Wie zou dat op zich moeten nemen?

Collega's, er is vandaag geen Franstalige minister van Inburgering. De minister kan er dus geen contact mee opnemen. Dat is net een van de moeilijkheden. Er zijn aan Franstalige kant

heel wat kleinere initiatieven waarbij men niet spreekt over inburgering maar over ‘intégration’, ‘cohésion sociale’ enzovoort. Dat was problematisch. De geesten aan Franstalige kant zijn aan het rijpen, vandaar ook dat voorstel van ordonnantie, waar ik wel wat bedenkingen bij heb. Het momentum is er. Men is eindelijk tot de vaststelling gekomen dat een sterk inburgeringsbeleid aangewezen is, zeker in een stad als Brussel, waar 30 procent van alle nieuwe inwoners in ons land naartoe stroomt.

Minister, hoe zit het met uw intentie om concreet werk te maken van de regierol van de VGC voor het Vlaamse inburgeringsbeleid in Brussel? Waar staan we vandaag op dat punt?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, Inburgering en Integratie is inderdaad een gemeenschapsbevoegdheid. Dat vloeit voort uit de bijzondere wet tot hervorming der instellingen (BWHI), artikel 5, paragraaf 1, II, 3°. De Franse Gemeenschap heeft de uitoefening van die bevoegdheden overgedragen aan het Waalse Gewest en aan de COCOF. We zitten daar dus met een heel asymmetrische situatie.

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is geen platform waar de twee gemeenschappen elkaar ontmoeten. Eigenlijk is die in haar samenstelling, op de staatssecretarissen na, identiek aan de Brusselse hoofdstedelijke instellingen. De Verenigde Vergadering bestaat uit de 89 parlementsleden, het Verenigd College bestaat uit de Brusselse ministers, zonder de staatssecretarissen. Het Bureau en de diensten van de Verenigde Vergadering zijn ook helemaal dezelfde als die van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Ik zie voor de GGC dus geen bevoegdheid weggelegd inzake Inburgering. Het is een gemeenschapsbevoegdheid. Wij oefenen die uit. Wat mevrouw Zamouri aanhaalt, is een ander probleem. Wij krijgen van minister Milquet geen toegang tot de databestanden. Als je die hebt, kan bon op een heel andere, veel professionelere manier werken, net zoals we dat in Vlaanderen kunnen doen. Ik heb daar al tot vervelens toe over geargumenteed. Ik heb dat hier al eerder gezegd, naar aanleiding van een andere vraag. Als bon toegang zou krijgen tot die data, zou de werving natuurlijk gemakkelijker gaan, zij het dan inderdaad op vrijwillige basis.

Het klopt dat de geesten aan het rijpen zijn aan Franstalige kant, jammer genoeg naar aanleiding van incidenten. Eigenlijk had ik al lang gehoopt dat er ook aan Franstalige kant een wil zou zijn om een inburgeringsbeleid te voeren. De diverse partijen zijn nu stellingen aan het innemen. Ik verwijs naar het recente interview met Michel in Knack, waarin hij zegt dat er een zeer groot verschil is tussen zijn partij en de CDH. De MR zit nu op de lijn van de verplichte inburgering, terwijl dat bij andere partijen nog niet het geval is. Vorig jaar nog is een voorstel van de MR in de Waalse Gewestraad weggestemd.

Maar goed, de geesten rijpen. We zien inderdaad dat er een ommekeer tot stand komt. Ik zou graag hebben dat de COCOF bereid zou zijn om zo'n beleid te voeren. Er is inderdaad geen Franstalige minister, maar ik ben bereid om met de COCOF tot overeenkomsten te komen, eventueel tot een samenwerkingsakkoord. Daar zit mijns inziens de sleutel – cocommunautair, zoals de heer Delva het genoemd heeft.

Natuurlijk moet eerst aan Franstalige kant een afspraak ontstaan. Men moet de wil hebben om een bepaald beleid te voeren. En dan kun je over modaliteiten beginnen te spreken. Ik zal in elk geval de collega's van de Interministeriële Conferentie Integratie in de Maatschappij een informatieve nota bezorgen over ons Vlaamse inburgeringsbeleid. Dat is gevraagd op de voorbereidende interkabinettenwerkgroep (IKW). Ik kijk uit naar de verdere ontwikkeling. Als men aan Franstalige zijde echt tot een inburgeringsbeleid wil komen, kunnen we samenwerken. Wij hebben ervaring en expertise en hebben in al die jaren een en ander opgebouwd. Dan zouden we kunnen komen tot programma's die op elkaar zijn afgestemd.

Er is dus een openheid tot samenwerking. In dit geval, gelet op de delegatie van de uitoefening van de bevoegdheden aan Franstalige kant, zou er een overeenkomst tot stand

moeten kunnen komen tussen ons, de Vlaamse Gemeenschap, die ook in Brussel bevoegd is, en de COCOF. Dat vergt echter een partner die eerst zelf bepaalde keuzes maakt. Ik hoop dat men tot eenduidige keuzes komt, maar voor zover ik het debat volg, zie ik nog een serieuze publieke discussie tussen de grote partijen over de wenselijkheid van een beleid. Ook over de verplichting is er bijvoorbeeld nog een zeer grote discussie. Ik heb niet het gevoel dat de meerderheid van de Franstalige partijen daar op dit ogenblik in meegaan. Mocht dat wel het geval zijn, dan kan ik dat alleen maar toejuichen en kunnen we bekijken op welke manier we daarin kunnen samenwerken. Ik ben bereid om desgevallend tot afspraken, en zo mogelijk een samenwerkingsakkoord, te komen met de COCOF, die in dezen de enige partner is.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor de toelichting. Ik geef toe dat het een beetje een eigenaardige vraag is. De juridische spitsvondigheid van al wat zich kan voordoen in het kader van het staatsrecht, zit hier zowat bij elkaar. De ene gemeenschap past het anders toe dan de andere, bovendien zijn bepaalde bevoegdheden gedelegeerd, en dit komt dan nog eens samen in die geweststructuur. Het was in die context dat ik de vraag stelde.

Het is duidelijk wat uw plannen daaromtrent zijn. Uiteraard ondersteunen wij het feit dat men aan de andere kant van de taalgrens nu het belang van inburgering inschat en tot actie wil overgaan. De vraag zal zijn hoever men daarin wil gaan.

Ik heb genoteerd dat u een duidelijke regierol van de GGC als dusdanig niet ziet zitten, tenzij het overleg op een andere manier gebeurt. Daar wilt u aan meehelpen.

Er moet in Brussel iets gebeuren, als we kijken naar de cijfers en het probleem van inburgering dat zich daar voordoet. We kijken uit naar de volgende stappen. Ik neem aan dat dit vervolgd wordt, maar dat zal dan wellicht voor het volgende parlementaire jaar zijn.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, ik hoor in uw antwoord dat u niet veel moet hebben van de structuur GGC. Ik vind dat jammer. De heer Delva wees er al op dat ze een pure doorverwijsfunctie kan hebben. Het is gewoon een kanaal waarmee we iedereen kunnen bereiken. Die structuur is er al, dus waarom moeten we nog een andere structuur uitdokteren?

Het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen zit mee in de bevoegdheden van de GGC. Nu wordt daar eigenlijk weinig mee gedaan. Ik zie er weinig verkeerd in om de GGC een doorverwijsfunctie te geven. Uiteraard blijft Inburgering en Integratie een gemeenschapsbevoegdheid. Daar hoeft niet aan getornd te worden. Het gaat mij over het bereiken van iedereen, zodat iedereen op weg kan. Dat is de essentie van mijn vraag.

We proberen de structuren in Brussel al te verminderen, dus lijkt het mij onlogisch om nog eens iets anders te creëren, gewoon voor die doorverwijsfunctie.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor uw antwoord. De GGC is inderdaad niet geconcipieerd als een platform waar gemeenschappen elkaar ontmoeten. Het is tegelijk meer en minder dan dat, maar het is geen platform. Het zou ook ongelukkig zijn dat de gemeenschappen voor elk deeldomein en elke bevoegdheid die ze in Brussel uitoefenen, een apart platform zouden moeten hebben. De beste manier om te functioneren, is nog altijd dat gemeenschappen rechtstreeks met elkaar kunnen praten, ook al is dat soms heel moeilijk. Ook inzake inburgering zou dat het geval kunnen zijn, maar daarvoor moeten aan Franstalige kant inderdaad eerst een aantal dingen op poten worden gezet.

Ik ben wel blij te horen dat er dan een bereidheid bestaat om tot een samenwerkingsakkoord te komen, om eventueel modaliteiten af te spreken met de COCOF, met programma's die wat op elkaar afgestemd zouden kunnen zijn. Dat is de richting die we uit moeten.

Ik heb geen antwoord gekregen op mijn bijkomende vragen, over het unieke loket in Brussel en over de regierol van de VGC voor het Vlaamse inburgeringsbeleid.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Delva, ik had uw bijkomende vragen niet gehoord. De regierol van de VGC is opgenomen in de hangende hervorming. Daar heb ik hier al tekst en uitleg bij gegeven.

Mevrouw Zamouri, de Bijzondere Wet is heel duidelijk: de bevoegdheid inzake het onthaal van inwijkelingen behoort toe aan de gemeenschappen. De GGC heeft bepaalde taken, onverminderd de bevoegdheden die toegewezen zijn aan de Vlaamse Gemeenschap en de COCOF. Dat zijn in dezen dus de twee partners.

Ik heb helemaal geen uitspraak gedaan over de oprichting van een nieuwe structuur. Ik kan dus ook niet antwoorden op de vraag van de heer Delva. Er moet eerst overeenstemming zijn aan Franstalige zijde om zo'n beleid te voeren, en dan kunnen we praten. Ik ben er voorstander van om samen te werken. Wat zullen dan de modaliteiten zijn? Is dat met een uniek loket? Ik sta open voor allerlei zaken, maar ik heb op geen enkel moment gepleit voor een nieuwe structuur, een apart loket of wat dan ook. Zover zijn we nog niet.

Natuurlijk ben ik bereid om dat mee onder ogen te zien, alleen moet je eerst cocommunautair tot een overeenstemming komen. Je moet twee partners hebben die allebei zo'n beleid willen voeren. Tot nu toe zijn wij de enige. Als we een samenwerkingsakkoord sluiten, is het evident dat we bepaalde afspraken zullen moeten maken over de praktische aanpak. Daar sta ik voor open.

Ik heb er in elk geval niet voor gepleit om een nieuwe structuur op te zetten. Ik vind net dat we zo weinig mogelijk nieuwe structuren moeten opzetten. Wij hebben de uitoefening van onze bevoegdheden niet gedelegeerd. Wij doen dat als Vlaamse Gemeenschap. We moeten dus tot een overeenstemming komen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de COCOF. Ik hoop dat men eruit raakt aan Franstalige kant, maar op dit ogenblik is dat nog altijd niet het geval. Er is nu een opstoot geweest naar aanleiding van de incidenten, maar er is in het Waalse Gewest een voorstel weggestemd en aan de laatste interviews merk ik dat er ook nu nog zware discussie is tussen de Franstalige partijen over wat er nu precies moet gebeuren.

Ik kijk ernaar uit om samen te gaan zitten en te kijken of we tot akkoorden en eventueel een samenwerkingsakkoord kunnen komen. Dat zal dan inderdaad over een aantal praktische aangelegenheden gaan, maar ik wil daar geen voorafnames op doen. Dat moet voorwerp van bespreking zijn, voor het geval we tot zo'n regeling zouden kunnen komen. Ik vind het ontzettend jammer dat er tot nu toe aan Franstalige kant niet zo'n beleid wordt gevoerd. Ik heb daar destijds in de Kamer zware debatten over gevoerd, naar aanleiding van de Nationaliteitswet. Geen enkele Franstalige stond daarvoor open. Men vond dat absoluut niet nodig, men zou de mensen wel assimileren enzovoort. Zoveel jaren later zegt men dat er wel een integratie- en een inburgeringsbeleid nodig is. De geesten zijn aan het rijpen, maar we zitten nog niet aan de besluitvorming.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de organisatie van vorming en opleiding over de implementatie van het decreet tot vermindering van de planlasten en de introductie van de beleids- en beheerscyclus - 2130 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de regels onder dewelke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd, luidt een sterk vernieuwende manier van werken in voor de Vlaamse steden en gemeenten. Het is een aanpassing die bij de meeste lokale uitvoerende mandatarissen op veel instemming kan rekenen.

Het decreet stemt de plan- en rapporteringsverplichtingen van de lokale besturen af op de lokale beleids- en beheerscyclus (BBC). Die laatste is de beleidscyclus die gekoppeld is aan de lokale bestuursperiode en die begint in het tweede jaar dat volgt op de lokale verkiezingen en eindigt op het einde van het jaar na de daaropvolgende verkiezingen. De bedoeling is dat uiterlijk op 30 oktober van het jaar waarin er lokale verkiezingen plaatsvinden, dit eigenste jaar dus, de Vlaamse Regering haar beleidsprioriteiten en de erbij horende subsidieregelingen voor de komende lokale beleidscyclus zal bekendmaken.

Bij de bekendmaking van die beleidsprioriteiten vermeldt de regering de hoogte van de totale vastgelegde subsidie, evenals de criteria voor de verdeling ervan. Vervolgens kunnen de lokale besturen zich inschrijven in een of meer van die Vlaamse beleidsprioriteiten en subsidieregelingen, door in hun strategische meerjarenplanning aan te geven hoe ze op het eigen lokale niveau invulling zullen geven aan de Vlaamse beleidsprioriteiten.

Een degelijke implementatie van deze vernieuwde werkmethode kan ook niet zonder de noodzakelijke vorming en opleiding van de diensten en ambtenaren die op lokaal niveau bij de opstelling van een meerjarenplanning betrokken zullen zijn. Vanuit het departement Bestuurszaken werden ter zake al vormingsmomenten georganiseerd, gericht op de ambtenaren die in de Vlaamse overheid in contact komen met de lokale besturen. Naar ik verneem, zal vanuit de verschillende betrokken departementen de komende maanden in opleidingen en vormingsmomenten voorzien worden, wat mij ook logisch lijkt, aangezien alle decreten zijn aangepast. Ook in het verleden waren er dergelijke vormingsmomenten. Op het moment dat de verschillende bevoegdheidsambtenaren in de gemeenten hun beleidsplannen moesten opmaken, werden daar opleidingen rond georganiseerd.

Bijvoorbeeld specifiek rond het sportbeleid moesten de sportambtenaren vorige legislatuur voor de eerste keer een sportbeleidsplan opmaken. Ze hebben een heel traject afgelegd. De jeugdconsulenten daarentegen hebben een ander traject afgelegd, aangezien zij al jaren betrokken waren bij de opmaak van die plannen en dus op een andere manier een stukje opleiding hadden genoten. Nu hebben al die verschuillende sectoren wel te maken met de nieuwe wetgeving.

Tijdens de hoorzittingen rond de lokale decreten Jeugd, Sport en Cultuur, is ook duidelijk de bezorgdheid naar voren gekomen dat de specificiteit van de verschillende sectoren overeind moeten blijven. De verschillende lokale decreten geven de kans om die specificiteit een plaats te geven. Dat is ook een kracht. Anderzijds is er ook de bezorgdheid van afstemming. Alle gemeentelijke diensten zullen moeten gaan nadenken hoe zij over de departementen heen een plan gaan opmaken en hoe zij participatieprocessen inbouwen en daarbij toch rekening houden met de eigen specificiteit. Opleidingen zijn zeker positief, maar daarbij is het absoluut van belang dat de opleidingen die vanuit verschillende departementen georganiseerd worden, gecoördineerd en op elkaar afgestemd worden, dit om te vermijden dat de verschillende diensten van steden en gemeenten met uiteenlopende informatie zouden worden geconfronteerd en volgens andere invalshoeken te werk zouden gaan. Dat zou de beoogde stroomlijning en versterkte efficiëntie van de werking van de lokale besturen kunnen hypothekeren. We zeggen zelf dat men over de beleidsdomeinen heen moet samenwerken. Dan lijkt het ook logisch dat de vorming en aansturing die we prediken en willen doorgeven, ook op elkaar afgestemd zijn.

Minister, welke initiatieven tot vorming en opleiding in dezen worden door de Vlaamse overheid vanuit de verschillende beleidsdomeinen voor de lokale besturen en hun personeel georganiseerd? Volgens welk stramien gebeurt dit? In welke mate is of zal er over worden gewaakt dat de opleidingen ter zake, voor alle beleidsdomeinen, op een gelijkvormige manier

en volgens dezelfde richtlijnen gebeuren en toch met oog voor de specificiteit van alle beleidsdomeinen? Hebben de verschillende departementen, en eventueel welke, reeds samen aan tafel gezeten om na te gaan hoe zij hun richtlijnen op de beste manier kunnen doorgeven aan de verschillende gemeenten?

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Het is een heel interessant onderwerp, waarvan de timing zeer nabij komt. Ik stel vast dat men bij ons ook al bezig is om dat voor te bereiden en die dubbele uitdaging aan te gaan, namelijk de beleidsplannen van de nieuwe besturen aan te passen aan de beleidsplannen die door uw departement zullen worden voorgesteld en de daaraan verbonden subsidies als absoluut lokaas uiteraard, waar iedere lokaal bestuur zoveel mogelijk zal proberen op in te spelen.

De gemeentesecretarissen zullen hierin een absolute hoofdrol spelen. Ze zijn zich daarop al aan het voorbereiden. Ik heb er geen zicht op of de gemeentesecretarissen nu al betrokken worden bij die vormingscursussen en hoe dat praktisch zal gebeuren. Tot op welk niveau zal de opleiding gebeuren? Of zullen de gemeentesecretarissen de nodige informatie meekrijgen om die dan door te spelen aan de verschillende beleidsdomeinen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, u weet dat wij wat betreft de planlastendecreten, het moederdecreet en de sectorale decreten, volledig op schema zitten. Normalerweise worden morgen de twee laatste ontwerpen van decreet door het parlement goedgekeurd: het ontwerp van decreet Lokaal Sociaal beleid en het ontwerp van decreet Ontwikkelingssamenwerking. Alle andere zijn al goedgekeurd. Op regeringsvlak zijn we al volop bezig met de uitvoeringsbesluiten. Een aantal zijn goedgekeurd, een aantal andere komen zeker nog aan bod op de ministerraad voor het zomerreces.

Zoals gepland zal ik eind oktober aan alle gemeentebesturen een gecoördineerde mededeling bezorgen. Per sectorale regelgeving zal dat een bondig overzicht bevatten voor de lokale besturen van de Vlaamse beleidsprioriteiten, de toepasselijke regelgeving, de subsidiebedragen en de verdeling onder de gemeenten en de verantwoordelijke functionele administratie. Er komt dus één mededeling naar de gemeenten, gecoördineerd, voor alle sectoren samen. Dat is al deels een antwoord op de bekommernis van de vraag. Dat zal de gemeentebesturen toelaten om tegen 2013 hun eerste plannen op te maken. U weet dat de nieuwe regelgeving in werking treedt op 1 januari 2014. We zitten dus op schema.

We zijn dat ook goed aan het voorbereiden, zowel binnen de administratie als in de richting van degenen die vorming moeten krijgen. Binnen de administratie komt er maandelijks een ambtelijke werkgroep bijeen onder leiding van het departement Bestuurszaken en met vertegenwoordigers van alle betrokken departementen met het oog op het in goede banen leiden van dit project.

Daarnaast is er een ICT-project in volle ontwikkeling zodat de lokale besturen hun meerjarenplannen en hun jaarrekeningen digitaal zullen kunnen bezorgen aan de Vlaamse administraties. De software en de hardware om deze grote hoeveelheid gegevens op een veilige manier van de gemeenten naar de Vlaamse overheid te brengen, is al aanwezig. De budgetten 2012 van de pilootbesturen van de beleids- en beheerscyclus worden momenteel al ingelezen. Het is nog even wachten vooraleer de jaarrekeningen kunnen worden ingelezen. Zeer binnenkort, na het zomerreces, zullen de functionele administraties hier toegang toe hebben en deze gegevens kunnen bekijken. Uiteraard is ook de communicatie naar en de vorming van de belanghebbenden een belangrijk onderdeel van de vergaderingen van de ambtelijke werkgroep.

De functionele beleidsdomeinen organiseren inderdaad communicaties en vormingssessies voor hun specifieke belanghebbenden. Dit zijn bijvoorbeeld de lokale politieke

verantwoordelijken, de functionele ambtenaren in de Vlaamse steden en gemeenten, de lokale managementteams en het middenveld in de diverse sectoren.

We doen er alles aan om deze vormingsessies en de communicatie naar alle mogelijke belanghebbenden zo eenduidig mogelijk te laten verlopen. Vanuit mijn verantwoordelijkheid neem ik alvast de volgende initiatieven om bij te dragen tot eenvormige opleiding en communicatie.

Een eerste initiatief: de genoemde werkgroep planlasten is geïnstalleerd met als expliciete opdracht de coördinatie van dit hele proces. In dit kader daarvan gebeurt al een en ander. Ik som op. Bij elk ontwerp van decreet, of ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering geeft de werkgroep advies aan de functionele administratie en het functionele kabinet over de goede toepassing van de planlastprincipes. Diverse interne vormingsdagen zijn georganiseerd voor de ambtenaren van de functionele administraties om de lokale beleids- en beheerscyclus te duiden. Dat is de toepassing van het principe ‘train the trainer’. Deze Vlaamse ambtenaren zijn vertrouwd gemaakt met de principes van BBC en kunnen deze verder duidelijk maken aan het werkveld in hun sector. De ambtenaren van het departement Bestuurszaken staan permanent ter beschikking van hun functionele collega’s.

Een tweede initiatief: er is een centrale website die toegankelijk is voor iedereen, <http://www.bestuurszaken.be/planlasten-voor-lokale-besturen>, met daarop onder meer alle regelgeving zoals tot op heden bekend, de mogelijkheid tot het stellen van vragen en de publicatie van veel gestelde vragen, zodat niet telkens opnieuw dezelfde vragen moeten worden beantwoord.

Een derde initiatief: zoals reeds gezegd plan ik een omvattende communicatie, eind oktober van dit jaar, van een omzendbrief met, per sector, de relevante regelgeving, de Vlaamse beleidsprioriteiten en de mogelijke subsidiebedragen.

Een vierde initiatief: er is een studiedag gepland op 5 november in dit Vlaams Parlement, over planlasten. Deze studiedag richt zich tot de betrokken lokale ambtenaren, zal plaatsvinden met betrokkenheid van alle relevante Vlaamse administraties en heeft volgend programma: nog eens een toelichting over de principes van het Planlastendecreet en BBC; een toelichting over de digitale rapportering; in werkgroepen is er een toelichting van de Vlaamse beleidsprioriteiten per sectoren; een toelichting over de verdere ondersteuning door Vlaamse overheid.

Er zijn dus een reeks maatregelen genomen, waarbij de kern wordt gevormd door de centrale werkgroep om ervoor te zorgen dat er voldoende afstemming en coördinatie is, maar waarbij er tegelijkertijd ICT-matig door het departement en door het agentschap voor wordt gezorgd dat de hele stroom van gegevens die moet binnenkomen en die totaal verandert, op digitale wijze kan verlopen. Zo hebben we een cyclus met de BBC-hervorming.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, ik wil u in eerste instantie danken voor het antwoord. Mijn bezorgdheid is nog niet volledig weggenomen. Ik ben heel blij dat u duidelijk aangeeft dat u effectief oog wilt hebben om de communicatie zo uniform mogelijk te voeren. Maar mijn bezorgdheid is niet volledig weggenomen omdat ik het verhaal hoor op welke wijze uw administratie en het departement Binnenlands Bestuur zich al sterk hebben geëngageerd om zich voor te bereiden om de communicatie goed te doen. Ik ben daar ook van overtuigd. Ik hoor echter in uw verhaal iets minder op welke wijze de andere departementen die vandaag ook rechtstreeks in verbinding staan met de verschillende lokale besturen voor hun ambtenaren en voor hun sectoren, vandaag in uw verhaal betrokken zijn. Het is logisch dat er een eerste communicatie gebeurt naar de gemeentesecretarissen en dergelijke, aangezien ze het managementteam leiden, maar in het managementteam zijn verschillende mensen aanwezig van verschillende sectoren die via hun departement informatie krijgen over op welke wijze zij moeten werken.

Het is ook logisch dat de verschillende departementen communiceren. Een sportambtenaar gaat in eerste instantie naar zijn departement om te vragen op welke manier de informatie precies in elkaar zit. Daarom draagt het mijn zorg weg dat er met die departementen wordt afgestemd over hoe de algemene lijn van de communicatie is en hoe eventueel de specificiteit erin kan worden verwerkt. Eén gecoördineerde mededeling is heel belangrijk en heel goed, maar ik weet niet in welke mate de verschillende departementen en sectoren erbij betrokken zijn hoe die gecoördineerde mededeling zal worden verstrekt en of ze heel duidelijk mee in die boot zitten.

U haalde ook de werking van de werkgroep aan. Die heeft al heel goed werk geleverd en is ook heel belangrijk. Ook daar is me niet precies duidelijk op welke wijze die verschillende administraties en departementen betrokken zijn bij hun thema. Dat is heel belangrijk.

U haalt aan dat de timing op schema zit. Overal zijn de voorbereidingen wel bezig en in 2014 wordt het van kracht, maar de begrotingen worden gemaakt in de zomer van 2013. Men moet toch wel een volledige klik maken. Vandaag beginnen mensen zich te informeren via verschillende mogelijke kanalen. Iedereen krijgt vandaag de uitnodigingen binnen om naar de verschillende studiedagen te gaan. De eerste informatie blijft vaak het langst hangen. Daarom komt mijn vraag er nu om zeker oog te hebben voor de coördinatie tussen de verschillende departementen, want iedereen heeft zijn manier van communiceren en zijn belang om een aantal dingen te kunnen meedelen.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Ik wil vragen om de infosessies zo veel mogelijk op provinciaal vlak te organiseren. Ik hoor over één grote studiedag in Brussel, maar ik denk dat het zeer nuttig zou zijn om in de verschillende provinciehoofdsteden informatie te geven.

De plannen van de verschillende gemeenten zullen waarschijnlijk op verschillende tijdstippen binnenkomen. Is het plan dat het eerst binnenkomt bij de administratie, het eerste dat subsidies zal krijgen? Is het: wie eerst komt, eerst maalt? Hoe moeten we dat praktisch zien?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Die laatste vraag heb ik al eens in detail beantwoord. De data waarop men de aanvraag moet indienen, is 15 januari als ik me niet vergis. Dan beslist de Vlaamse Regering tegen 30 april. Het gaat volgens wie aan de criteria beantwoordt. Ik meen dat we daar al in detail over hebben gepraat.

Mevrouw Rombouts, ik neem akte van uw bezorgdheid. Alles kan natuurlijk altijd beter. Ik weet ook dat het niet zo is dat elke ambtenaar in elke sector altijd van meet af aan in gelijke mate mee is in een veranderingstraject. Er is ook een groeipad mee gemoeid. Dat vergt een omslag bij veel mensen. We weten ook dat er bij een aantal sectoren reticentie was ten opzichte van de nieuwe plannen. Ik denk dat we in de mate van het mogelijke zo veel mogelijk initiatieven hebben genomen om iedereen op één lijn te krijgen. Ik herhaal: er is een ambtelijke werkgroep, geleid door Bestuurszaken Binnenland met alle sectorale departementen. Die zijn er elke keer. Er wordt gezamenlijk overlegd, gehandeld en beslist. We betrekken de ambtenaren van de sectoren, niet alleen omdat de sectoren in de werkgroep zitten, maar ook omdat ze getraind worden. We trainen de trainers, in die zin dat zij per sector in het nieuwe systeem worden ingewijd en getraind. De mededeling die zal komen op de Vlaamse Regering is een garantie van gedragenheid, want het zal op de regering komen en voorbereid worden door alle sectoren.

Mijnheer Vanden Bussche, wat betreft de vormingsdagen geef ik u het systeem van de piramide van de training. Er is al heel veel gebeurd op provinciaal vlak. De BBC-opleidingen zijn allemaal provinciaal. We gaan in het najaar nog centraal een vormingsdag houden in het Vlaams Parlement. Er is al een paar keer in de commissie gezegd dat wordt vastgesteld dat dit zeer goed wordt gevolgd door heel wat mensen. Politici zelf zijn jammer genoeg iets meer afwezig. *(Opmerkingen van de heer Marc Vanden Bussche)*

Iedereen zit onder BBC. De huidige gemeenteraadsleden die enige ambitie hebben, kunnen zich ook vormen om tenminste volwaardig aan de verkiezingen deel te kunnen nemen. U kunt op die manier uw vakkennis en uw voorbereiding op de nieuwe cyclus demonstreren.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Minister, ik neem de boodschap mee dat u duidelijk voor die uniformiteit staat. Ik reken er ook op dat de vormingen die alsnog komen, maximaal op elkaar worden afgestemd. Ik kan in die zin de vraag van mijn collega bijtreden om de opleidingen voldoende decentraal te doen. De verschillende sectorale departementen hebben al die ervaring. Het is al vaak gebeurd. De meeste mensen uit de kern van het management-team hebben de vorming al gehad, maar de mensen van de sectoren gaan nu komen. Ik hoop dat u die bezorgdheid meeneemt naar de volgende vormingsmomenten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over studentenjobs voor Roemenen en Bulgaren - 2142 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, collega's, een vonnis van een rechtbank stelt dat EU-landen hun studentenjobs moeten openstellen voor Bulgaren en Roemenen. Het Europees Hof van Justitie boog zich over een zaak van een Oostenrijkse werkgever die een jonge Bulgaarse studente wou tewerkstellen in Wenen. De Oostenrijkse autoriteiten weigerden daar blijkbaar toestemming voor te geven, aangezien de quota voor buitenlandse werkrachten in de regio rond Wenen al ruimschoots overschreden waren. EU-werknemers kunnen niet worden beschouwd als buitenlanders vanwege de eenheidsmarkt. Wij hanteren trouwens ook nog altijd de overgangsperiode waarin een uitzondering wordt gemaakt voor Roemenen en Bulgaren.

Het Europees Hof legt die redenering naast zich neer en staat die afwijking niet toe om de toegang tot studentenjobs te beperken. Het is eigen aan het Europees recht dat een uitspraak van dit hof meteen geldt voor de hele Europese Unie.

Ook binnen de Vlaamse administratie zijn sinds gisteren heel wat mensen begonnen met hun studentenjob, maar ook in de Vlaamse steden en gemeenten doet men een beroep op jobstudenten tijdens de zomermaanden. Nogal wat steden en gemeenten hanteren daar nogal wat eigen gebruiken, geplogenheden en regels voor.

Minister, hoe reageert u op de uitspraak van het Europees Hof? Kunt u de impact inschatten voor zowel de Vlaamse administratie als de Vlaamse steden en gemeenten die een beroep doen op jobstudenten? Acht u initiatieven nodig om de regels hierover bij de Vlaamse steden en gemeenten op elkaar af te stemmen? Men geeft bijvoorbeeld vaak voorrang aan kinderen van eigen personeelsleden. Kan dit worden gezien als een onaanvaardbaar quotum in het licht van de uitspraak van het Europees Hof? Dichter bij ons eigen huis: welke procedure wordt binnen de Vlaamse administratie gevolgd? Ziet u een probleem in het licht van deze uitspraak van het Europees Hof van Justitie?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Dit is een heel interessante vraag om uitleg, maar behalve het laatste luik behoort ze volledig tot de bevoegdheid van de federale overheid. Ik heb de vraag bezorgd aan federaal minister De Coninck. Als er implicaties zijn of aanpassingen nodig zijn

voor onze wetgeving – u kent de regels die België hanteert inzake de arbeidsmarkt met betrekking tot Bulgaren en Roemenen – zal dat op het federale vlak moeten gebeuren. De Vlaamse overheid is daar op geen enkele manier voor bevoegd.

Het Europees Hof zegt in essentie met betrekking tot de toegang van Bulgaren en Roemenen tot de studentenarbeid in de Oostenrijkse context, dat de voorwaarden voor de toelating van Bulgaren en Roemenen tot de studentenarbeid niet strenger mogen zijn dan de voorwaarden die in de Europese richtlijn staat. Het is aan de federale wetgever om uit te maken of de naleving van dit arrest wel of niet een probleem is voor de Belgische interne wetgeving.

Alle werkgevers en in casu ook de overheden, moeten de wetgeving op de studentenarbeid respecteren. Als zou blijken dat die ook toegankelijk moet zijn voor Roemenen en Bulgaren, dan moet iedereen dit naleven. Overigens moet voor de toegang tot de studentenarbeid ook de nationale en internationale non-discriminatiewetgeving worden gerespecteerd.

Voor onze eigen procedures verwijs ik naar mijn omzendbrief van 30 maart 2012. Daarin staan de aanwervingsvoorwaarden voor jobstudenten. Ze moeten minstens 16 jaar oud zijn op het ogenblik van de aanwerving en gedurende het school- of academiejaar dat aan deze indienstneming voorafgaat, voltijds of deeltijds secundair, hoger niet-universitair of universitair onderwijs gevolgd hebben. Hiervan moet een attest worden ingediend.

Er is ook een bepaling met betrekking tot gelijkekansen- en doelgroepenbeleid. Zowel kinderen van personeelsleden als kinderen van niet-personeelsleden moeten dezelfde kansen krijgen. Er was een periode waarin voorkeur werd gegeven aan kinderen van medewerkers. Daarom heb ik die omzendbrief verspreid. Men moet de voorkeur geven aan de meest geschikte kandidaat op basis van een volledige en objectieve job- en taakomschrijving en van criteria waaraan de kandidaat moet voldoen. Voor allochtonen binnen ons eigen personeelskader werk ik met een streefcijfer van 4 procent. Voor jobstudenten heb ik dat streefcijfer hoger gelegd, met name op 8 procent.

In 2009 kwamen we aan 4,71 procent, in 2010 aan 5,99 procent en in 2011 hebben we het streefcijfer ei zo na bereikt, namelijk 7,7 procent. Voor 2012 heb ik uiteraard nog geen gegevens. Ik hoop dat we dan het streefcijfer bereiken. Dat zou in de lijn van de verwachtingen liggen en van de doelstellingen die ik heb geformuleerd. Het is een zaak van de geresponsabiliseerde lijnmanagers, maar ik zie toch een stijgende lijn. Ik hoop dat dit ook zal worden nageleefd. We zitten ongeveer aan die 8 procent.

Mijnheer Van Malderen, ik heb uw vragen bezorgd aan minister De Coninck. Ik weet niet of er federale initiatieven moeten worden genomen, maar ik neem aan dat ik daarover vrij snel uitsluitsel zal krijgen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister, uit uw antwoord leid ik af dat er in de generieke aanwervingsvoorwaarden die Vlaanderen heeft verspreid – de omzendbrief waar u naar verwijst – geen enkele bijkomende beperking zit voor Roemenen en Bulgaren. Dat had gekund, gezien de uitzonderingsmaatregel waar we nog altijd achter staan, zeker als het gaat over het uitlenen van arbeidskaarten. Ik ga ervan uit dat dat er niet in staat en voorzie dus niet echt een probleem in het licht van de uitspraak met betrekking tot de zaak in Wenen. Het andere mogelijke probleem, met name het voorrang geven aan kinderen van eigen personeelsleden, is er ook al eens uitgehaald. Kunt u me dat bevestigen?

Minister Geert Bourgeois: Ik kan dat bevestigen. Ik kan u een kopie geven. Er staan geen beperkingen in. Zowel kinderen van personeelsleden als kinderen van niet-personeelsleden moeten dezelfde kansen krijgen, zonder voorkeur te geven aan de ene of de andere. Zoals ik zei, het uitgangspunt is de meest geschikte kandidaat. De doelgroepencijfers zijn voor personen van allochtone afkomst en personen met een handicap. Het streefcijfer is 8 procent.

In de brief van 2012 staat nog 4 procent. De cijfers die ik u heb gegeven, kloppen. Nu zitten we aan 7,7 procent.

De heer Bart Van Malderen: Ik citeer uit de voorlaatste alinea op het eerste blad: “Om de drempelverlagende waarde van de maatregelen voor kennismaking met de Vlaamse administratie te versterken worden de hoofden van de entiteiten ertoe opgeroepen deze streefcijfers nog scherper te stellen en zo mogelijk tot het dubbele ervan te komen.”

Minister Geert Bourgeois: Het gaat wel over een dalend bestand, want we hebben steeds minder mensen in dienst. In 2009 waren er 1868 jobstudenten, in 2010 1402, in 2011 nog 1212. De absolute aantallen dalen dus, maar het percentage mensen van allochtone afkomst is bijna op het niveau waar het zou moeten zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■